

<p><b>GEZ</b></p>	<p><b>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</b></p>		<p>3. Miejscowość</p> <p><b>IMIELIN</b></p>
<p>1. Nazwa</p> <p><b>FIGURA ŚW. JANA NEPOMUCENA</b></p>		<p>2. Czas powstania</p> <p>koniec XVIII – 1 ćw. XX w.</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>  <p>Widok od zachodu</p>			<p>4. Adres</p> <p>ul. Imielińska 89</p> <p>współrzędne geograficzne:</p> <p>N 50°08'45.20'' E 19°11'09.49''</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>Województwo: śląskie</p> <p>Powiat: bieruńsko-lędziński</p> <p>Gmina: Imielin</p> <p>6. Formy ochrony</p>

8. Historia, opis i wartości

Historia

Przypuszcza się (B. Kopiec, Vademecum historyczne miasta Imielin, Imielin 2000, s. 186; B. Kopiec, Imielin. Zarys dziejów, Imielin 2004, s. 67; B. Kopiec, Szkic monograficzny miasta Imielin, Imielin 1998, s. 60-61.) że figura św. Jana Nepomucena pierwotnie stała przy dawnym stawie Zakajdasz, a w 1866 r. została przeniesiona, po wybudowaniu szosy do Chełmu. W bliżej nieokreślonym czasie (ok. 1910 r.?) znalazła się w centrum wsi (poniżej kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej) – na tzw. Grünanlandzie (na Stoku), w kapliczce nad źródłem (betonowe zadaszanie z wnęką). Na początku II wojny światowej wobec niebezpieczeństwa usunięcia figury z kapliczki ks. Konstanty Kulok schował ją piwnicy na plebani. W latach 80. XX w. ks. Longin Kozub umieścił figurę na murze kościelnym, gdzie znajduje się do dnia dzisiejszego.

Opis:

Niewielka, kamienna figura św. Jana Nepomucena umieszczona na murowanym słupku ogrodzenia kościoła parafialnego (od frontu).

Rzeźba pełnoplastyczna, wykonana z piaskowca. Święty stoi na prostopadłościennym podstawie. Postać krępa, mocno wygięta do przodu, stojąca w niewielkim kontrapoście. Jan Nepomucen ubrany w strój kanonicki: długą do stóp sutannę, komżę na którą narzucona almucja (pelerynka) zawiązana pod szyją. W prawej ręce trzyma duży, prosty krzyż (metalowy, wtórny), lewą spoczywa na sercu. Lekko podłużną twarz charakteryzuje prosty nos, małe usta i lekko skośne oczy oraz kędzierzawy zarost (wąsy, broda). Głowę okalają włosy w puklach, wokół niej metalowa aureola z siedmioma gwiazdami.

Wartości:

Najstarszy obiekt małej architektury na terenie Imielina. Rzeźba o ciekawych rozwiązaniach stylowych i archaicznej, lekko prymitywnej formie, wskazująca na rzeźbiarza (lub krąg rzeźbiarzy) ludowych działających w 1 ćw. XIX w na terenie ziemi pszczyńskiej (a szczególnie jej północnych obszarach w okolicach dzisiejszych dzielnic Tychów).

Jeden z nielicznych przykładów rzeźby pomnikowej w Imielinie, o wartościach ponadlokalnych.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania:

Średni. Rzeźba zabrudzona, z mniejszymi ubytkami detalu oraz większymi uzupełnieniami (np. prawa ręka,), nieliczne spękania i wżery.

Postulaty:

- Zachowanie i ochrona obiektu.
- Wpis do rejestru zabytków.
- Pełna konserwacja rzeźby przez konserwatora dzieł sztuki.
- Docelowo należy rozważyć przeniesienie rzeźby w nowe, odpowiednio zabezpieczone od warunków atmosferycznych miejsce np. wznieść zadaszoną kapliczkę nad źródłem (historyczna lokalizacja), a znajdującą się tam współczesną figurę przenieść na ogrodzenie kościoła lub wybudować kapliczkę domkową dla odpowiedniej ekspozycji figurki na terenie Imielina.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

mgr inż. arch. Ewa Caban  
mgr Irena Kontny

Dział Centrum Dziedzictwa  
w Instytucie Myśli Polskiej  
im. W. Korfanteo  
Katowice, październik 2020

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)\*

\*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków